

vodenj. Iz istega vzroka in namena se je menda zidala tudi tu ta kapela. Belopeške vode so včasih silno hudourne, naj si bo že Jezerski ali Črni potok. Huda je bila zlasti povodenj leta 1891., ko so bile razdejane Spodnje Fužine (Unter-Hammer).

Janko Leban.

(Mladinski pisatelj-jubilar.)

Ned tistimi jeklenovztrajnimi in mravljincjepridnimi naturami, ki hlepé za svojim mladostnim vzorom krčevito, da jih ne odtrgajo od njega ne premenjene časovne razmere, ne betežnosti starosti, ne bridke izkušnje, ima svojega zastopnika tudi mladinsko slovstvo v nadučitelju Janku Lebanu.

Janko Leban.

Pol stoletja poteče te dni, kar je prvič zastavil svoje delo na gredicah »Vrtčevih« — bilo je že v prvem letniku tega lista pod psevdonimom Ivan Libijanski in odtedaj je še zmeraj delaven v prid mladine tuintam na slovstvenem polju in tudi v »Vrtec« še pride rad pogledat in kaj okopat in nasadit: ob mladinskem delu ga mladost pozdravlja, četudi iz dalje, iz daljne dalje, pa vseeno... V tolažbo mu je.

Janko Leban je bil rojen 21. aprila l. 1855. v Kanalu na Goriškem. Posvetil se je učiteljskemu poklicu ter služboval kot učitelj po raznih krajih na Primorskem in Kranjskem. Živi zdaj kot upokojenec na Bukovici pri Škofji Loki.

Preobširno bi bilo, če bi navajali vsa dela, ki jih je priobčil naš jubilar. Omenjamo tu le, kar je posvečenih naravnost nežni mladini.

Že l. 1871. je priobčil v Gorici kot gimnazijski tretjošolec knjižico: »Pesni in povesti na poskušnjo«. V poznejših letih je obelodanil »Iskrice«, pesmi in povesti za mladino, I, II. in III. zvezek. Nadalje mladinske knjige: »Dva brata«, »Veselje in žalost«, »60 malih povesti«, »100 beril«, »Mirko Poštenjakovič«, »V domačem krogu«, »Na različnih potih«, »Pri Vrbovčevem Grogi«, »Milutin Oblokar«, »Slovstvena zgodovina v slovenski ljudski šoli«, »Človek, v pogledu na njegovo telo in dušo«,

»Andrej baron Čehovin« ... Vrh tega je pisal tudi za Koledarje družbe sv. Mohorja, za mladinski list »Zvonček« i. t. d.

Tudi na polju domače glasbe je bil Janko Leban delaven. V našem listu je priobčil pesem in skladbo »Veseli učenec« in lep božični napev »Otroci, veselite se noč se glasi«. Njegova »Zbirka cerkvenih pesmi za mešani zbor« je znana po vsem Slovenskem, in vsi slovenski časopisi so pohvalno pisali o nji.

Janko Leban ima pa še več del, ki še čakajo na založnika.

Želimo mu, da bi živel do skrajnih mej človeškega življenja ter užival plodove svoje neumorne trudaljubivosti!

Priobčen naj bo tu še tudi pozdrav gospoda pisatelja »Vrtcu« za njegovo petdesetletnico:

„Vrtcu“.

(Sonét.)

Vrtnar pred petdesetimi je leti
iz puste zemlje vrtec jel graditi,
na delo marnih delavcev vabiti,
da deci v blagor se vsakdo posvêti.

In glej, ta vrtec danes ves je v cveti,
dišečih rož ga na stotine kiti,
ovočje plemenito tu gori ti,
otrók in ptic glasé se speví vneti ...

Vrtnarja-mojstra pa ni več med nami,
s sodelavcem že mnogim v grobu spava.
Naj lahka bo jim zemlja, večna slava!

Jaz starček pa še tukaj sem med vami,
in ko še meni smrtni zvon zapoje,
za izveličanje molite moje!

Janko Leban.

